

Az Új Polgár

A DEMOKRATA-LIBERÁLIS POLGÁRSÁG LAPJA

Előfizetési ára: egy évre 180.000 K. Egyes szám ára: 4000 K
Jugoszláviában 5 dinár, Ausztriában 5000 osztrák korona
MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON

FŐMUNKATÁRS:
VÁZSONYI VILMOS

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST VIII, FÓHERCEG SÁNDOR UCCA 19
TELEFON: JÓZSEF 12-76

Furcsa konzolidáció

Írta: VÁZSONYI VILMOS

Furcsa jószág az úgynevezett „konzolidáció.” Erős idegzet lehet, mert minden hangos tüszentésre, közhörségre, minden hangosabb szóra nyomban megzavarodik. Még teljes ép-ségben a jobboldali irányzat uralkodik Magyarországon, még virulnak a kivételes intézkedések, de mihelyt valamely, a jobboldalnak nemetsző esemény megzavarja idilli nyugal-mát, nyomban felhangzik a fenyegető felkiáltás: Most pedig jobbra megyünk, most befordulunk a reakció táborába és vége van a konzolidációnak.

Amikor az Esküdt-ügyben Győrki Imre egyik kiszólása haragította meg a jobboldalt, meg azok a képviselők is, akik egyébként, különösen választások idején, kacérkodni szoktak a szabadelvűséggel, felhőrdültek és végigment a sorokon a szent fogadkozás: „Ezentúl mi is fajvédők leszünk!” Nem értették ezt a logikát, mert hiszen az affer követ nem is Győrki, hanem Friedrich István kezdte el helyéből elgurítani. Nem hiszünk a természeti csodákban, tehát úgy gondoltuk, hogy ekkora hirtelenséggel csak azok atakudhatnak át szabadelvekkel fajvédők, akik már anakelőtte is fajvédők voltak.

Most Beniczky Ödön ismeretes tanuvallo-másának közlése irritálja a magyar konzoli-dációt. Beniczky Ödön zárkózott egyéniség, aki mindig önállóan szokott cselekedni. Termé-szete, hogy sohasem engedti meg, hogy mások részt vegyenek valamely kockázatos vállalko-zásában. Maga kíván felelős lenni a maga csele-kedeteiért. És tanuvalloása „Az Újság-ban” jelent meg, amely semmiféle vonatkozásban nincs a baloldali pártokkal és a lefolyt községi választások idején a legnagyobb rokonszenvvel támogatta az úgynevezett közép-pártokat, a kormánybiztos vállalkozását és a szabadelvű-pártot. És a cikk egy ünnepi számban jelenik meg, amikor a politika tényezői jóformán mind távol vannak a fővárostól és pihenőjüket élvezik. De a magyar konzolidáció nyomban nagy-szabású összeküszvést szimatol. A konzoli-dáció kezében van minden fegyveres hatalom, a jobboldalt támogatják a nyilt és titkos szer-vezetek. Forradalmi megmozdulásra nincs eb-en az országban senkinek sem kedve, mert hiszen ennek az agyonmartyartott országnak előszörban nyugalomra van szüksége és a forradalomal való erőtelen vagy bolond kacér-kodás csak jutalomdíj volna a jobboldali szél-szégnek, amely szívében Hitler kuituszával, mecsokról álmodik. Mindez teljesen nyilván-való. Nyilvánvaló, hogy olyan incidensről van szó, amely minden tényező számára váratlan és meglepő. De a magyar konzolidáció, mint a delectu, ha a sarkok felé közeledik, újra megzavarodik.

A kormány helyett, hogy megállapítaná, hogy izolált eselekedtről és incidensről van szó, önmaga túlozza az ügy jelentőségét. Buz-galmában szinte aláhúzza az esetet. Drasztikus intézkedéseivel szinte kényszeríti a külföldet, egészen a Csendes Óceánig, hogy az esetet vegye tudomásul. Beniczkyt letartóztatják, Az Újságot, melynek eddig az esetig a conduit his-tiája a legiőbb és amely soha a kormány-zatnak komoly kellemetlenséget nem okozott, betiltják. A politika művésze azt kívánta volna, hogy az esetet bagatelizálják. A kon-tárkodás jelentőségében túlozza és közveszélyes összeküszvést akar belőle csinálni.

És a politikai kortárság kettős taktikát használ el céljának elérésére. A külföld felé úgy tüntette fel a dolgot, mintha a legitimis-ták szervezett akciójáról volna szó. Kifeje-ten meg a kello hatás a környező államknak, amelyek reszkető korszakban vannak, mihelyt a legtávolabbi is szóba kerül a királyság restaurációjának gondolata. Befelé pedig egy-szerűbbnek találták a másik verziót, hogy itt

forradalmi erők használták fel előtörésre az első keresztény és nemzeti kormány belügy-miniszterét.

A kormány a legerősebb eszközöket alkalmazta az incidenssel szemben. Ami kellett volna hinnünk, hogy ezzel beéri. Amde a magyar konzolidáció természetese újra kiütközött. A szélsőjobboldaliak mohón rávetették magukat a nemremelt prédára, az ébredők és szövetsé-gesei, a bajor horogkeresztesek magyarhoni barátai és hű szövetségeseik rosszishizemien a forradalom remét kezdtek emlegetni, hogy kedvet keltsenek újabb ellenforradalmi szervez-kedésre és akcióra. A jogrend állandó veszé-lyeztetői toakodó módon kinalkoztak fel, hogy ők újra hajlandók megmenteni a hazát és a társadalmat. És újra felhangzott a magyar konzolidáció berkekből a jelszó: a konzoli-dáció veszélyben van! A jobboldal újra fenye-getődzött, hogy jobbfelé kell fordulnia, a reak-ció újra ijesztetett, hogy ilyen módon a reak-ció irányja felé kell fordulnia.

Furcsa kis konzolidáció, amely mindig megrendüléssel jenggett. Furcsa kis jogrend, amely minden szellőre fel akar billenni. Furcsa kormányzati bölcsesség, amely nem önmagától teszi függővé irányzatát és meggyőződését, ha-nem egyes incidenseket akar felhasználni irányváltóztatásra. Ha a kormányknak megvan

a maga politikai iránya, úgy ezt (arozok) kő-vetni, függetlenül minden múltó incidensről. Ha másképpen cselekszik, úgy abba a gyranba ke-veri magát, hogy csak ügyügyeket keres a reakció fokozására és nem akar megválni a rendkívüli hatalom eszközeinek kényelmés igényberetelétől.

A reakció fenyegetései nem rémitenek. Amde, aki igazán szolgálni kívánja a demokráciát és a közszabadságot, annak számolnia kell a magyar konzolidáció komplikált lelkiületé-vel. A demokrácia híveinek nem szabad elő-segíteniük a jobboldal taktikáját. Célnak csak az lehet: visszatérlni az ügyet normális med-rebe, tehát elősegíteni, hogy Beniczky szabad-labon védekezhessék, elősegíteni, hogy Az Új-ság újra megjelenhessék, elősegíteni, hogy a Somogyi-Bacsó-ügyre világosság derüljön. Minden, ami ezen túl van, abnormis, meddő és céltalan. Nem a gyvávság mondatja ezt velünk, hanem annak a belátása, hogy a demokráciát nem elég szeretni, hanem, amint az atyanak gyermekeit: okosan kell szeretni. Incidensekkel, vagy azok értőletésével, a nagy ügyet nem visszük előbbre. Csak a törényes és okos oropaganda lassúbb tempójú, kitartó munkája, a társadalom meggyőzése és megnyerése ész-mének számára — viheli a demokrácia ügyét diadalra.

Három probléma

Írta: Dr. HARRER FERENC

A világháborúról szóló egyik memóár „Az elszalasztott alkalomak háborúja” címet viseli. Ugyanígy lehetne az elszalasztott alkalom kormányzatának nevezni a kereszténykurzus lotúnt városházi uralmát. Három nagy probléma várt a bolsevizmus lető-rése után a fővárosnál megoldásra: a külföldi köl-csönök rendezése, a villamos vasutak jövenő sorsá-nak eldöntése és a lakásépítés megindítása.

Az a szomorú kilátás, melyet a megocskított ország különösen az első időkben nyújtott, lehető-szette a főváros vezetőségének, hogy a problémának azonnal való megoldása esetén külföldi kölcsönöknek viszonylag kedvező rendezését elérhessen, akár követ-nyekül összvásárlása, akár a hitellezőkkel való pénzügyi kiegyezés, akár közgazdasági tranzakciók útján, amint ezt pénzintézetünk általában sikerrel megteették. A főváros vezetősége azonban illetékes oldalról jött figyelmeztetések ellenére is föltlenül maradt és csak akkor kezdett a külföldi kölcsönök rendezésével foglalkozni, amikor a szanalást akció és a valorizálási gondolat előtérbe lépése a kedvező rendezés esélyeit már nagyon lerontotta. E mellett a még csak ideiglenes rendezést is úgy hajította végre, hogy a főváros autonómiáját, mint ez az 1924. évi VIII. te. ből kitanít, teljesen kiszogaltatta.

A villamos vasutak kérdését a kereszténykurzus abban a jogi helyzetben találta, ahogy azt a Károlyi-kormányzat néptárvénye, melyet nyilvánvalóan vi-tathatlan közérdekege miatt a Friedrich-kormány-egredül nem helyezett hatályon kívül, megállapí-totta. Nevezetesen a helyieredők vasutak a fővá-rósok voltak, a megváltás pedig a (természetesen teljes kártalanítás mellett való) kiszajjtásis útjára terelgetett. A főváros vezetősége ezt a jogalapot egy-él elmulasztta feladta, holott a kurzus a maganjogok érinthetlensége tekintetében tudvaleg sokkal rugalmasabb felfogást vallott, mint a közérdekek ki-sajjtításis tradíciós gondolatát. Először visszabocsá-totta a helyieredők vasutakat, majd visszahelyez-keve a szerződési alapra, a megváltás kérdésének előzetes rendezése nélkül, a szerződést felmondotta,

megengedte a rendezés előtt a közúti vasút n. n. magánvagyonának a Nova Rt.-ban önálló életreke-lését a végül a megváltás kérdésének elintézését ki-vette a közgyűlés hatásköréből és átruházta a Buda-pesti szekerfővárosi közlekedési részvénytársaságra (a Beszékrt-ra). Hogy mit jelentett volna a közúti vasutak ősszvagyonának hátvédje a főváros, vagy akár egy megfelelő új koncesszió mellett a közúti vasúti társaságok kezében, a vasutak rekonstruk-ciója szempontjából, az mindenki könnyen megítél-heti.

A lakásépítés kérdésének megoldásával, mely természeténél fogva emlínterően községi feladat, a főváros vezetősége meg egyáltalában nem törődött; mi több, még azt sem akadályozta meg, hogy az állam tisztviselői mammutháztát ne építse a Tabán újajópítási övezetnek szívébe. A fővárosnak a lakás-építés körül való szerepéről nem gondoltok városi kiselkások bérházak építésére, logalább is nem fogl-ez erre, hanem a magánépítési tövekénytség lábraáll-tására. E téren a főváros vezetőségének a szervezés munkáját vagy magához kellett volna ragadnia, vagy annak elvégzésére az államot kellett volna reá-bírnia abban az időben, amikor az államnak a szá-málási akció által még békába nem sorított szabad költőtsége a probléma pénzügyi részének megoldását megkönnyítette.

Ma a külföldi kölcsönök ideiglenes rendezésének súlya és végleges rendezésének szüksége, a villamos vasutak magas tarifája és hiányos forgalma, a lakásúkétségnek alig enyhült függállása a bolseviz-mus utáni idők három főproblémáját változatlanul aktualitás teszi: megoldásukat azonban sokszorosan megnehezíti, sőt bizonyos s ép a legkedvezőbb eredményt igéro irányokban már lehetetlené teszi. És mégis ez az a három feladat, amelyre az új közgyű-nlés többségnek elsősorban kell vállalkoznia, mert az itt elért eredményekorban fogja Budapest lakossága megmérni kiválasztottjainak értékét.

Dr. Charmant Oszkár emléke

Irta: Vázsonyi Vilmos

Magyarország egyik legértékesebb és legnevesebb tehetsége alakja dől ki Charmant Oszkárban. Hazájától távol halt meg. Innsbruckban érte utol a hírtelen halál, abban a pillanatban, amikor íróasztalán dolgozott. Azt az értekezést írta éppen, amelyet neki, a Budapesti Közigazgatási Kamara elnökének, a jubileumi közgyűlésen kellett volna felolvasnia. Jelképe volt ez az ő komoly, mindhaláláig tevékeny és munkás életének.

Hálsa kerestem a sajátban Charmant Oszkár egyéniségét megillető méltatást. Kevés ember van Magyarországon, aki értékben, nagyszzerű tulajdonságokban hozzá hasonlatos és íme, ez az előző gondolkodású ember — aki meggyászolásában igazi demokráta, megjelölésében és tiszteltetel parancsoló jelölésében igazi patricius, az erős jogász elme, a magyar és európai jognak mestere, aki olaszul, franciául és németül nemcsak folyékonyan beszélt, de e nyelveken vagyongóan írt is — mert halkszáva, a lármától és kiforszírozott szerepléstől irtó: szinte észrevétlenül távozik az élok sorából.

En Szejában léptem hozzá közelébe, amikor a bolsevizmus idejében egy egész kis magyar kolónia vándorolt ott össze. Amíg mi legelőbb kerestük azokat a helyeket, amelyekkel mondanak nekünk szokatlan nevet, a gonf tő és a vierwaldstedeni tő vidékén: Charmant Oszkár a komoly és dolgozó St. Gallenben talált családilag menekedte, itt kerestek magának munkát és nevelt, tanította gyermekeit, — mert munkás nékkel egy pillanattal sem tudott megenni.

Nekem az volt a gondolatom, hogy a svájci magyaroknak mindnek össze kell fogynak a bolsevizmus ellen, föl kell használniuk minden összeköttetést, hogy az országot felszabadítsuk, de felelünk kell a mult ellenfeleik, nagy számban le kell törölni a mult tábláját, és így kezdeni meg a bolsevizmus bukása után az új életet. Össze akartam hozni minden menekült, Andrássy Gyula gróftól vagy Windischgrätz Lajos hercegtől — Garani Ernőt. Abban az időben volt ez, amikor Albrecht főherceg azt tervezte és arról eszmélt írásbeli, szakaszokban foglalt szerződési mintát, hogy Andrássy Gyula gróf, Windischgrätz Lajos herceg, Albrecht főherceg és nyegedük — én: együtt eszünk — ha majd egyszer Magyarországra visszatérünk — politikai. Azt mondtam akkor: a bolsevizmus mindnyájunkat egy közös sírhoz dobott bele, ne rugdalózzunk tehát egy más élethez és ne vesszünk össze azon, melyikünk fekszik mélyebb vagy magasabb rétegen.

Egyeszer sikerült is a legközelebbi pártállású magyarokat összehozni: Windischgrätz Lajos herceg, Miklós Odón, Charmant Oszkár, Blaskovics Ignátus és Manheim Lajos öszetalálkoztak az én luzerni lakásomban. Francia nyelven lapot akartunk kiadni Magyarországon érdekében és a bolsevizmus ellen és ezt a tervet vitattuk meg. Manheim Lajost, aki most Párizsban bankár, szemlélték ki szerkesztőnek és Charmant Oszkár volt a gondolatnak egyik legteljesebb propagandája. Persze pénzünk volt a — legkevesebb, mert hiszen mint menekültek maideje, mindannyian adósságokból élünk.

Akkor léptem Charmant Oszkárhoz közelébe. Sokat vitáztunk, de nagyon megszerettük egymást és szoros barátságunk mindvégig zavartalan volt, sőt egyre erősödött. Megismertem Charmantban a nemesember egyéniségét lényegét: a szolid, hatalmas, exakt fogást, a gyakorlati ismeretek tőrházat, hatalmas gyakorlati érzéket és emellett a mélyesség rajongását, a kifolthatatlan idealizmust.

Charmant Oszkár, mint gyakorlati jogász kiváló elme volt, aki legbonnyolatlabb ügyek elintézésénél szívesen kerestek fel az ország gazdasági életének elsőrangú főnökeit. Senki sem ismerte nála jobban a nemzetközi magánjogot, különösen a békeszerződéses magánjogi vonatkozásait, a jóvátételi kérdéseiben az utódlással kapcsolatos eljárást, elszámolási viszonyokban senki sem volt annyira tájékozott, mint ő. Szolgáltatni igénybevételek a kormányok is, bár Charmant Oszkár teljesítségét sokanem tudták eléggé méltányolni. És rajta szinte végzetlenül teljesedett be az a magyar átok, hogy nálunk az igazi ember ott kerül igazi helyére.

Élete utolsó esztendeiben nagy tudást és hihetetlen szorgalmat fejtett szívesen a királyi család vagyoni ügyeinek rendezésére fordította. A királyi halála óta fokozott buzgalommal és szeretettel látta el ezeket az ügyeket. Örökös-örökös úton volt, nagy összeköttetések mindentelre igyekezett az árván maradt királyi ingatlan javára felhasználni. És mindenütt szívesen látta a deleg, meggyező külsejű, finom modorú, okos beszédű, nagyszűrű embert, aki valószínűs fanyarulatossá halmozta össze az érveket a királyi árvának érdekében. Járt Mussolininál, aki meglepetően hallgatta a magyar jogász gyönyörű olasz beszédét. Járt Francoiszában, ahol otthonos volt a legmagasabb politikai és jogász körökben. És közben el-állítottokat az ügyek királyához, akinek referált és akiknek legteljesebb bizalmát bírta. Most is, halála előtt Levetőháza járt és onnan indult hazafelé. Csodáltsanak látszik ez az út. Charmant Oszkár

bécsi követ volt Károlyi Mihály idejében és később a királynak, majd a királyi családnak lett bizalmi embere. De tudni kell, hogy Charmant Oszkár a forradalom alatt a bécsi követtség elfogadásával nem politikai, hanem jogász szerepét vállalkozta. Az ő szerepe a likvidálás volt. A feladvány, amit magára vállalt, az lett volna, hogy rendezze Ausztria és Magyarország között a voltai processzus anyagi kérdését.

Charmant Oszkár lelkiületétől távol állott minden felforgató iránzat. Míg minden igazi jogász, kemény hittel ragaszkodott a jog eszméjéhez, tehát egyenlő jog és szabadság nélkül alkotmányos életet elkövetni nem tudott. Minden ízében alkotmányos demokrata volt, de demokráciája mellett erősen konzervatív, mint az az allemand parasztnak, a svájci, amelynek körében Charmant Oszkár olyan jól érezte magát. Mélyesség vallásosság volt benne, híján volt minden elinizmusnak és minden frivoliságnak. Alig láttam meg férfit, akiben annyi — szinte szűzies — szémertesség lett volna, mint ő benne, aki szinte irtóztott minden durvaságtól vagy trágárságtól. Így irtóztott minden fellépésében és az maradt család életében, ahol a régizabású családnapok okos szertevel és tekintélytartással nevelte föl derek, hozzáértő gyermekeit. Aki valaha oly szerencsés volt, hogy beléphett az ő családi körbe, annak érzéki kellett, hogy az abszolút tisztaság és igazi családias atmoszférájába juttott.

Charmant Oszkárnak az lett volna a hivatása, hogy mint rátermett igazi diplomata szolgálja hazáját. Ez is volt az ő tükös vágya. Érezte magában az erőt és fajt neki, ha kontárok rosszul végezték azt a munkát, amit ő jól tudott volna elvégezni. De kiesinység, a tehetségtelenek mindig készenlő összeesküvése az igazi tehetségek szemben, megakadályozta abban, hogy nevezte érdekében kibonthassa tehetségének igazi szárnyait, sőt élelnek utolsó esztendejét a gonosz hatrka mérgezte meg. Boldog va-

gyok, hogy akkor oldala mellett állhattam és segítettem a gonosz támadás visszaverésében. Férőhs barátságunk akkor vált széttéphetetlen kötelékké, mely túleri a halált.

Nem tudok megszabundálni attól a gondolatától, hogy a hatalmas szervezett férfi szívét ezek az események kezdték ki. De vigaszt az ad nekünk, hogy Charmant Oszkár filozófus lélek volt, aki a föld ponon tülemkedő szférákban mozgott.

Amint nem kereste a lármás szereplést az életben, még gondoskodott arról, hogy külsőlegben is előre töltsék lármája ne féltsék közel vartatához. Minden külföldi útra előtt elkészült a vész és legnagyobb útra, halálára a vallásos és htor emberek nyugtalanul beszélt. Finit megkérte, hogy temetésén eszdenben rendezés és csak legjobb barátait hívják el, akikről feltételezik, hogy halála fájdalommal érinti őket és emléket kegyelettel megőrzik.

Es így állottunk kevesen a régi vízióvárosi temetőben Charmant Oszkár örök nyugodhelye körül. Fájtt mindnyájunknak, hogy ime kevesebb van egy igazi férfival, egy élő elmével és rajongó szívvel, kevesebb egy igazi európai magyarral, egy minden ízében nobilis, tiszteltetel parancsoló, nagyértékű egyéniséggel. Ott nyusztok Charmant Oszkár a régi temető árnyas fái alatt, körülötté már behorpadt sírdombok, kidőlt síremlékek, halottak, akik már kétszeresen meghaltak, mert már nincsenek az élok között, akik emlékeznének rájuk és ápolnák sírhelyüket. Ide akart menekülni halálában, ebbe az eldugott temetőbe, aki életében is csak a leghebbe és legjobb barátait előtt tárt föl lokét.

Miközben temették, egy madárka, fent a fa lombjai között esztogó dalba kezdett és a szél messze átról odahozta a menelő katonák vidám dalát. A halál felett diadalmaskodott az élet, de az a diadal maga meg nem érheti, hogy Charmant Oszkár emléke elengessen azok lelkeiben, akik őt ismerték és szerették.

Wolffék és Ripkáké elkeseredett harca a kinevezett bizottsági tagokért

A kormánypart reverzálist követel tőlük

Mindenkinek feltűnt, hogy a kormány milyen hosszú ideig tartakozott a kinevezettek névsorának publikálásával. A kormánybiztos szinte napról-napra ígerte, hogy meg fog jelenni a kormányzó kinevezés sorozata és ezzel teljessé válik a fiváros új törvényhatóságának összehállítása, de az ígért hosszú heteken keresztül ígért maradt. Azal mindenki tisztában van, hogy a hűzódás hátterében az a törekvés rejlik meg, amely ma már a kormány egész Lajki, tekerkájának felül meg: mindhárom

meg akorják hamisítani a fiváros polgáraitok itéletét és a demokratikus blokkot mindenféle praktikákkal szeretnék elűzni a gyűléselem híveidátsától.

Az azonban már sokkal érdekesebb, hogy a kizűzött célt milyen módon próbálják elérni.

Ripka kormánybiztos éri, hogy most óvatossan kell viselkedni és ezért maga helyett inkább megbeszélte volna előtérbe.

Ripka kormánybiztos látva könyös és exponált helyzetét, maga helyett

Kozma Jenőt küldte az első csoportba és Kozma úgy kezd mulatkozni, mint a Ripka-part táthata észere.

Kozma különben nem hírtelen ugrott be, hanem erre a szerepre már régen készült. Még mint Wolff-parti bizottsági tag bizonyos formában mindig szeretete hangzottai a mult közgyűlései időkban annak önállóság és amikor szaknásdi törekvésekről volt szó, az ő nevé is emlegették. Később még tovább ment. Sokszor a nagy nyilvánosság előtt is kijelentette, hogy Wolffot nem ismeri el vezérnek, hanem Bethlen miniszterelnöknek a megbízottja a közigazgatás. Ha Wolff csak kissé könyes lett volna, úgy ezeket a kijelentéseket könnyen meghallhatta volna, de a fajvédő vezér néha szeretett süket lenni. Igaz, hogy Kozma sem nagyon kiabált. Voltak sokan, akik titokban vele tartottak, de siettek kijelenteni, hogy nekik a hatalom kell, tehát csak akkor hajlandók kivádni, ha a kormánypart kibontja zászlóját és többségre tesz szert.

Kozma volt az első, aki Ripkához csatlakozott, de most sem feltétlen megadással.

Ezért nem jelent meg gyakran Ripka négyülésén és ezért nem szónokolt, csupán olyankor statizált, amikor egyik vagy másik miniszter mondott beszédet.

A hű Ripka-parti berkekben éppen ezért nem néztek valami jó szemmel szereplését, sőt sokan úgy beszéltek, hogy várni lehetett visszavonulását.

Ilyen viszonyok között történt meg a választás, amely nemcsak Ripkának volt nagy kudarcra, hanem senki sem bukott olyan nagyot, mint éppen Kozma Jenő.

Rongteteg aláírója volt (?), akik azonban nem siettek fel leszárvani. Legyünk őszinték, bukásának örültek is a Ripka-partban mert már úgy érezték, hogy nagyon a fejükre nő az alvezér. De

a közös bukás, úgy látszik, összehozta Ripkát és Kozmát, valahogyan megértették, hogy

egyúttal vannak utalva és a pártközi konferenciákon már Kozma képviselte Ripkát.

akinek állásánál fogva objektívnek kellett maradnia. Es Kozma olyan erőszakos állurókat vett föl, hogy Wolff Károly mellett szörény bírágynak teltzett. Es különben nagyon gyenge volt az emlékezőtehetsége, elfelejtette, hogy a Ripka-part, vagy ha úgy tetszik a kormánypart, csak töredékekkel tudott né hány embert beözeni az új törvényhatóságba és számarányát jóval túllaladó kívánásokkal állt elő.

Annai képviselőt kívánt pártjának az egyes bizottságokban, mintha a szavazók csak Ripkákra adták volna a voksukat.

De ez még mind semmi. Azt már éri, hogy a polgárok meggyőződésével nem sokra megy, tehát a hatalom szavát akarja segítségül hívni. Itt kínálkozott az alkalom az érdemek kivívására.

Úgy akarta a kinevezettek csoportosítani, hogy azok valamennyien Ripka személyes híveivel legyenek.

Es nem volt olyan könnyű, mert egyes testületek jelölték és rendezen a négy jelölt közül egy sem akadt, akiről nyugodt lelkiismerettel lehetett volna állítani, hogy nem fog realitászni. Kozma erre Wolffék taktikájához fordult, amely náink bevált.

A blokknak nem kell attól félnie, hogy a megválasztott bizottsági tagok elhagyják a zászlót, viszont Wolff már nem volt olyan biztos a híveiről. Eppen ezért reverzálist kért tőlük és a legelőbbnek két tonát elvitt becsületárvára kellett kijelenteni, hogy ha marad Wolffos és ha kilépet a Keresztény Köszög pártból, úgy lemond bizottsági tagaságáról is. Ez a példa kapóra jött a Ripka-partnak is.

Azt mindenki tudja, hogy a kinevezés valóban a kormánybiztostól függ, tehát a Wolff-példa alkalmazása sem nehéz.

Elhatározták, hogy csak azokat terjesztik fel a kormányzóhoz kinevezésre, akik kötelező írvetlet tesznek, hogy mindegyik Ripka, illetve a kormánypart politikáját fogják követni.

Érdekos, hogy ez ellen a mesterségesen ellen elsősorban Wolffék tiltakoztak. Kiderült, hogy ők is többeket „megdolgoztak” és így az elintézés érdekében összerakták. Wolffék részéről már megfenyegették a kormánybiztos, hogy a kinevezett bizottsági tagok „megdolgozását” nem fogják tűrni és első alkalommal botrányt eszhatnak. Wolffék hirdették, hogy bizonyítani is tudnak.

Eszertlen Ripkék valóban reverzálist kértek a kétes kinevezendő bizottsági tagoktól, egyesek adtak írvet, de többeknél megelégedtek szóbeli kijelentéssel is.

Wolfféknak nem nagy diésőség, hogy így kellett maguknak híveket szerezni, de abban igaznak van, hogy a kormánybiztos pártjának nincs joga ilyen eszközöközözni fordulni. A négyesközti beszélgetések rendezen titokban maradnak és talán ezek is le fogják tagadni, de mindenesetre érdekes az a nagy kiindulás, amellyel a blokk kezébe megpróbálják kisérkíteni a győzelmet. Természetesen mindentelre kísérletezés módzó fog maradni.

ZSOLDOS magánintézmény
Elkészítőközépiskolai magánvizsgákra, érettségire, vizdikeket is
VII. Dohány u. 84 :: Telefón: József 124-47

„A magyar nép lelkében soh' sem volt talaja a reakciónak...”

A ferencvárosi demokrata bizottsági tagok társasvacsorája

A Ferencvárosi Nemzeti Demokrata Párt szerdán este társasvacsorán ünnepelte megválasztott bizottsági tagjait. A vacsorán a párt helyiség hatalmas nagyszemélyt zsúfolásig megtöltő tagok sorában megjelentek a kerületi bizottsági tagokon kívül László Miklós és Rácz Vilmos dr. is.

A vacsora első szónoka Vadász Jenő dr. volt, aki meleg szavakkal üdvözölte az új bizottsági tagokat, elsősorban a párt vezetőit, Pakots Józsefet és Kúzdinórást a közgyűlésen.

Az üdvözítő beszédre Pakots József válaszolt. Viszhangjait vetett a multra, azokról az időről, amikor a Ferencvárosban Márffy József volt az úr, addig a napig, mely ezt a hatalmas eredményt hozta a Demokrata Pártnak, hogy a Ferencváros, a Wolff-rezsim egyik leghatalmasabb tanúja négy demokrata bizottsági tagot küldött be a közgyűlésbe. Harmadik évet töltött a Ferencváros vad irányú volt, melyet meg kellett művelni. Többszöret a kurzus, iszott

a gyűlést, a szereseteknek nem pisálkolt még csak egy halvány mécsese sem.

— Mi a demokrácia eszméjével jöttünk és azaz a harmadikok múlttal, mely vesztünk, Vassányi Fülöp most állt. A magyar nép lelkében sohasem volt talaja a reakciónak, hiszen Magyarország volt az, ahol nem lettek különbségek, hiszt polgár és polgár között akkor, amikor az egész világot elöntötték a reakció hullámai. Ebben a szellemben kell vezetni a főváros ügyeit is a folkérem a Ferencváros új bizottsági tagjait, hogy híven teljesítsék a polgárság bizalmából vállalt kötelességeiket.

Percekig ünnepelték lelkes beszéde után Pakots Józsefet a nagy számban megjelentek, majd Keönc Boldizsár dr., Darvas Gyula és László Miklós szólaltak fel, az utóbbi bejelentette a Demokrata Pártna történt belépését. Zahler Emil dr. lelkes hangú felszólalása után Pakots József elnök zárszavaival ért véget a nagy sikerű összejövetel.

csődbe jutott Budapest közegecséségünye,

nem tette meg nekik azt, hogy amikor a tömegbetegségek elleni védekezés kifejezetten és törvény szerinti körmányfeladat, akkor megépítette volna a tüdőbetegkórházat — és Budapestben ma egyre terjed a tüdővész s még

elküzeyeni sem tudja a főváros a tüdőbetegségeket, nemhogy gyógyítani tudná.

A kormány nem tette meg nekik azt, hogy

a háborúban katonái és egyéb háborús elöklora lefogott iskolákat ezerszeres kéreése és sürgetése visszatárolt volna.

A kormány nem tette meg nekik azt, hogy a katonai beszállásolási díjakat valaki méltányosan hajlandó lett volna rendezni. A kormány nem tette meg, hogy a fővárosi tulajdonot képező laktnyákba a főváros, a jogos tulajdonosok beleillessen. Nem tette meg, hogy valahogy is

lehetővé tette volna számukra a lakásépítkezés megkezdését.

Nem tett meg semmit a főváros érdekében. A Wolff-kurzusnak ezer és egy bűne van, de a legnagyobb bűne, hogy

Budapest székesfőváros existenciáját arra alapította, hogy politikát fogjon csinálni

s a kormánynak kedves politikáért a kormány majd hálás lesz. Így és ezért vitték ök a városáhozara a politikát és így és ezért kellett megválasztani a városi bizottsági tagokat és a politikai városi bizottságokot. 1925 május 21-ikén a diadalmaskodott az a feltegas, hogy a főváros lakosságának boldogulást csak egy alapra lehet és szabad helyezni: az alkotó munka és az igazságosság és törvény becsillotes alapjára.

Perelni fogják a nyugdíjasok a pénzintézeteket

Gallia kúriai bírő előadása a nyugdíjvalorizáció kérdéséről

Azoknak a kérdőjeleknél sorában, melyek a mai dolgozó ember elé merednek, valahányszor jövőjére gondol, azokra a napokra, amikor már nem lesz ereje dolgozni magáért és családjáért, a legfőbb és legzértebb: a nyugdíjvalorizáció kérdése. Ez a kérdés különösen aktuális ma, amikor a valorizáció rendezésének hiánya folytán ezeknek nincs meg becsülotes munkában eltöltött életük után a betevő falatjuk, másrészt pedig a pénzintézetek a gazdasági debláció következtében nagyban késüldönek arra, hogy idősebb tisztviselőket nyugdíjba küldjék és így szabaduljanak meg attól a nagy tehereltől, amit számukra ezeknek a fizetése jelent.

Nagy Emil igazságügyminisztersege alatt egy ízben úgy látszott, hogy a valorizációs törvény végre napirendre kerül, azonban nem lehet tudni: mily okból és milyen befolyások érvényesítése következtében, ez a várva-várt pillanat máig sem következett be. Így a nyugdíjasok egyelőre csak per útján érvényesíthetik valorizációs igényeiket, igaz, hogy ezekben a perekben a bíróság nagyon humanus és a nyugdíjasok érdekeit szem előtt tartó álláspontra helyezkedett.

Ez azonban korántsem jelenti a kérdés rendezését és ezért a pénzintézetek tisztviselői érdekékviselete, a PTOE megalakította nyugdíjas szakosztályát, akik magyartól első felükön elhatározták, hogy a bankokat valamennyiben perelni fogják nyugdíj valorizálására, másrészt pedig memorandumban fordult a pénzügyminiszterhez, melyben a nyugdíjkorlátsági törvényben való rendezését sürgetti. A memo-

randum teljes aranyparitások nyugdíjait kér a nyugdíjasok számára oly módon, hogy a nyugdíjra kötelezett vállalatok egyelőre, de azonnali hatállyal, a nyugdíjak 50%-os valorizálására köteleztessenek és 1926 január 1-vel és 70. július 1-vel pedig teljes 100 százalékra emelkedjék. Az 1914 előtt nyugdíjazottakra nézve a memorandum a visszamenőlegesség megállapítását kéri.

Azokra nézve, akiknek még nincs nyugdíj jogosultságuk, annak elrendelését kéri a memorandum, hogy a befizetett nyugdíjösszegeket valorizálva kapják vissza.

Igen érdekes ebben a kérdésben az az előadás, melyet dr. Gallia Béla kúriai bírő, a nyugdíjperek rendszerintit referense a napokban tartott a Magyar Jogászegyletben, amelyben megállapítja, hogy a nyugdíj nem jötekvonyaság, hanem így a munkaadó, mint az alkalmazottat érdekelt egyformán szolgálja. Megállapítja, hogy miután a mai nyugdíjrendszer nem felel meg a kitűzött célnak és súlyos igazságtalanságot tartalmaz, ennél fogva megoldást kell találni, mely megfelel a nyugdíjasok jogos követeléseinek.

Gallia bírő ezután a PTOE memorandumja alapján felállítja a megoldás feltételeit is. Ennek főponti az, hogy a nyugdíj fokozatosan, 1926 július 1-ig érje el a 100%-os paritást, amelyet a nyugdíjadó a nyugdíjas anyagi és kereseti viszonyaira való tekintet nélkül legyen köteles fizetni és a nyugdíj feltételül elérjen bizonyos létminimumot, mely per nélkül lenne valorizálendő.

Hová juttatták Wolffék Budapestet?

IX. A csőd felé

A legutóbbi közéleti választások két jelszó jegyében folytak le és hozták meg a demokratikus ellenzéki pártok fényes győzelmét. Az alkotó munka és a politikai vezetés városához — ez volt az a két jelszó, melyet Budapest székesfőváros lakossága nagyzerében meg is értett. Könnyű volt megértetnie. Pont az ellenkezője volt annak, amit eddig, amit a Wolff-kurzus alatt a városában látott. Öt esztendőig volt Wolff és táborá ur a városában és ez az öt esztendő a meddőség, a legsvárbab termelékenység és a legádatlanabb politika ideje volt a városában. Rengeteg sok bűn terhelt Wolffék bunlajstromát, de egyik legnagyobb bűnük az, hogy

bevittek, behurcolták a politikát a város házára,

a közgyűlést terembe épügy, mint a hivatali termekbe, a közigazgatásba is.

A politika, az országos politikai hangulat, az amely akora a leghangosabban karjonzagott és legérezekosabb volt, az vette őket felszínre, az tartatta őket a közgyűlésbe. Valahogy talán így érthető, hogy azt hitték, ez a politika és csak ez a politika tarthatja is fenn az uralmukat. Rövidlátásuk, korlátosságuk megérteti, hogy

ök azt hitték: ez a politika örök,

vagy akáresek tartós lehet. Es önéssék, mohóságuk megérteti, hogy céljukként nem a főváros szolgála-

lat, hanem a maguk uralmának a biztosítását, hogy úgy mondjuk: bebiztosították látták. Ez a kettő volt végzetük, így esett, hogy meg kellett bukniok. Ha, győzelemre jutván, dolgozni, akáresek a legoskélyebb mértékben is dolgozni próbáltak volna, ha diadaluk után felhagynak a politika felé való sandítás-sal, ki tudja, május 21-ike talán mást hozott volna számukra és bizonyos, hogy legalább másként élének letűnésük után a főváros lakosságának emlékezetében. Ök azonban mindvégig úgy ágáltak, hogy ök az országos politika városához kiendeltsége s ebből meg akartak élni. A hivatalokba, állásokba nem az arvallókat juttatták vagy hagyták meg, hanem a politikájuknak megfelelőeket, a főváros javaival nem úgy gazdálkodtak, ahogy a főváros érdekei paranesolták, hanem politikai jutalmakká és

pártpolitikai borralaválóká degradáltak azelőtt nagyértékű fővárosi javokat,

embereket és dolgok itt mind csak politikai mérlegelés szerint bírtettek meg. És ez a politika esodott mondott, még emellett az országos esodje hivatalosan meg volna állapítva. Ök

mindig felfelé, a kormány felé sandítottak

s a kormány nem tette meg nekik azt, hogy például a házházi ápolási díjak fejében való régi és újabbban is gyarapodott tartozásait kifizesse s így

Wolffék a közigazgatási bizottságba nem bocsátották be a közgyűlés kisebbségét. Maguk közt azután a törvényben említett összhangoztos együttműködést így értették, hogy a kormány közéleti is úgy gondolkodozanak, úgy tegeyenek-vegyenek, ahogy ök szeretnék. Ha így volt, a többivel nem törtődtek. A törvény 30-ik szakasza a bizottság fontos teendőiket szabja meg, hogy felügyel a bizottság arra, hogy a tanítóesok gyermekek iskolába járjanak. Nagyon jól emlékszünk arra, hogy Budapestben maga a tanács újraváltási állapította meg az iskolakerülöket, de a közigazgatási bizottságunk — a Wolffék közigazgatási bizottságának — néha néha egy-egy odatett megjegyzésén kívül soha gondja nem volt arra, hogy itt valamit tenni is kéne. Egy példa ez esután, de kiragadvá a sok közül s ez az egy is demontsrálja, hogy itt esztendőköz a közigazgatási bizottság egy szónoklatokra alkalmas nyugtő fórumszáma ment, amely a lakosság fontos érdekeire abszolút figyelemmel nem volt. Magesett, hogy a székesfővárosi tisztit főnyegszének kellett a bizottság nyílt ülésén felszólalni a figyelemzetnie a bizottságot, hogy ez nem szónokló testület. Ez nagyon leütötö a bizottság megválasztott, tehát Wolff-párti tagjában a buzogásot s azóta egyre gyakrabban megessett, hogy a bizottság egy-egy ülésén vagy látunk egy-két választott bizottsági tagot, vagy sem. Pedig a törvény imperatívus előírja, hogy „a törvényhatósági közgyűlés által választott tagok, ha a megbízatást elfordatták, kötelesek a teendőikben eljárni. S aki anélkül, hogy elmaradását kellően indokolná, az ülésen meg nem jelen, a bizottság által a legközelebb tartandó törvényhatósági közgyűlésnek bejelentendő.” Hogy ezt milyen komolyan fogták Wolffék fel, arra nézve csak annyit hadd mondjunk el, hogy még ennek a Wolff-párti bizottságunk egy Wolff-párti tagja megállapította, hogy egyes, a törvényben előírt albizottságokat, meg sem alakították, a megalkantak között pedig egyik-másik soha nem funkcionált. Ott, a bizottság ülésén állapította ezt meg s a felszólalás, a megállapítás után sem történt semmi. Arra ellenben, igenis, gondiuk volt, hogy amikor a közgyűlés mandátuma már lejárt s közgyűlés már rég nem volt, az ö közigazgatási bizottsági tagságuk még megmaradon, hogy a hatalmat még mindig ök jelentésk s ök kezeljék. Május 21. a választások napja jelentetle csak öneuk a hatalmuknak is a végét.

Galgóczy magántanfolyam

előkeztet középiskolai magán vizsgákra, vidékieket is VIII. Mária Terézia tér 3

MODERN BUTORSZALÓN

Teléfonoszám: J. 56-08

ülési út 14. Baross ucca 11. sz. Szolid, olcsó kiszolgálás. GáspárAndor

KÖZGAZDASÁG

A vállalatok teljesen tehetetlenek a kamatuzsorával szemben

A Nemzeti Bank vezetősége hivatalos kommunikéban fogja közölni a kamatuzsora megszüntetésére irányuló rendszabályait

Már több mint két hét telt el azóta, hogy a Nemzeti Bank vezetősége korábbi programjához képest újabb kamatátléscsökkentést eszközölt. A gazdasági világban kezdettől fogva erős pesszimizmussal kísérték a Nemzeti Bank vezetőségének kamatmérés-kelő ambícióit, miután mindennél fontosabbnak tartják, hogy végre kellő mennyiségű tőke és hitel álljon a gazdasági élet rendelkezésére. A kamatkérdés rendezése pedig lényegében a hitelnyújtásnak a formáját határozza meg, s nem nyújt újabb hitelforrásokat. A magas kamatlábakat sokak szerint kizárólag a hitel források szűkössége okozza. Viszont a Nemzeti Bank vezetőségének véleménye szerint a hitelkriszis lényeges oka éppen abban keresendő, hogy a bankok számdékon visszatarthatják a tőkéiket s ezáltal a hitelzések kamatlábát mesterségesen megduzzasztják.

Bárhol is legyen az igazság, tény, hogy a hiteluzsora még mindig a legnagyobb mértékben megnehezíti a vállalatok, a termelői erők tevékenységét, s viszont az sem tagadható, hogy az uszora csak ott érheti fel a fejét, ahol nem kell tartania a külső ajánlatok konkurenciájától. A bankok álláspontja mindenesetre erősen kártható, amennyiben nem igyekeznek kellőképpen alátámasztani a Nemzeti Bank kamatmérés-kelő politikáját, azonban az sem felejtendő el, hogy a bankoknak ezer okuk van rá, hogy a tőkekészleteiken a niebelungi monádik törpét módjára vajtalljanék. A legtöbb ok mindenesetre az,

hogy a magyarországi politikai viszonyok még mindig nem nyújtanak kellő garanciát a külföld számára a konszolidáció jövőjét illetően. Nem kisebb létként, hangsúlyozta ezt a napokban, mint maga Hegedűs Loránt, az ország tragikus sorú volt pénzügyminisztere.

A Nemzeti Bank vezetősége ugyan — értesüléseink szerint — a közeljövőben külön kommunikéban fogja tájékoztatni a nyilvánosságot ama rendszabályokról, amiket a kamatuzsora megszüntetése érdekében kívánatosnak tart, mindazonáltal tárgyalócsarnok megállapítható, hogy

mihelyt a helypolitikai viszonyok a demokratikus haladás szemléiben rendeződni fognak, feltétlenül erősen fokozódni fog velünk szemben a tőkeerős külföldi bizalma s akkor szinte egy csapásra el fogja a talajt veszteni maga fölül a hitel- és kamatuzsora.

Elegendő, ha utalunk ebben a tekintetben Németországra, ahol a hivatalos kamatláb nem alacsonyabb, mint a miénk s mégis már a messze múltak lidérces emlékei közé tartozik a miénkhez hasonló kamatuzsora. Es pedig azért, mert a mindenképpen beárnyolt külföldi tőkekonzercióna közepette a hitellek szükségképpen erősen alábbesztett kamatlábakkal mellett helyezkednek el a gazdasági világban.

faragásán s különösen kereskedelmi körökben fűzőnek nagy várakozásokat a vámtarifák későbbben álló revíziójához. Mint ahogy értesültük, már a közeljövőben az érdekeltettek sorozatos ankétokon fognak állást foglalni a vámtarifák revíziójának végrehajtása tárgyában s különösen a közziségletti cikkek vámtételeinek redukációjáról fognak szóra szállni.

Mikor a kormány adakozó kedvében van, Négy kis számadatokat akarunk csak itt egymással szembeállítani, ami minden szóval többet árul el a mai pénzügyi kormányzat szelleméről. A mezőgazdasági minimális hitelszükséglete a megjelölt pontos számítások szerint 108 billió korona — ezzel szemben a kormány kintul 22 billió aranykoronát, azaz 320 milliárd papírkoronát. — Sátorlajnyelvi városnak csaknem egyötöde porrá ég, a ház az első bealéso is jóval meghaladja a milliárdok egész sorát; a kormány kintul gyors segély címen 50 millió koronát. A Nemzeti Hitelintézet meg a Hungaria egy kissé megröppent; a számlálatlan milliárdokat küldi a kormányzat az intézmények szanálására s a Hungaria vezetője rövidesen díszdoktori diplomát kap a Közgazdasági Egyetemen. A Stádium agóniában van; nosza, elő a vállalatipitványi pénzekkel, nehogy a kurázsajtó személyné a jól megérdemelt nyugalomra hajthassa le buta fejét...

23.000 gézolás, míg a sobesülések száma jóval meghaladja a 100.000-ot. A legszomorúbb adat, hogy az elgázolások 40 százaléka iskolás gyermekek, kik a legtöbb esetben, sajnos, maguk okai elgázolatusuknak. További 100.000 rokkantak váll, mint a könnyű cserék száma meghaladja a 200.000-ot. A nagyszámú autómobilbeszteknél a biztosítólétezetek több mint 100.000.000 dollárt, tehát a mi pénzünk szerint több mint másfélbillió koronát fizettek ki. Végül megemlíthetjük, hogy Ford egy 25.000 dolláros díjat táaszt ki egy oly, az autóra szerelhető balesetelhárító készülék feltalálására, mely kikárna, hogy az óvatlan egyén a kerekek alól kerülhesen.

× Az autósorsjáték epilógusa. A nyertes nevet az újságokból már mindenki olvashatta s így a szerencsés Michael Guidó egyzserre ismeretes lett a pesti köznység előtt. A Bristol-szálló kávéházának szerencsés pinóré eddig talán, életkintre a nehéz helyzetet, gondatlannal élt, a most egyzserre egy autó szakadt a nyakába, melyet szerencse elad, de még nincs végveje. Pedig, mint ahogy mondja, venne magának egy kis lakást, szerencse egy kis vendéglőt nyitni, kiruházkodni, s még egy kis pénzecskéket félre is tenni. Bizony, ezek nagy gondok s most már keresetük sűrűsben egy sportbarát, ki szegény Michael Guidót új gondjától végre megszabadítja.

A második evangelista (Laczkovics kapitány feltámadása)

Regény. Irta: SZEKULA JENŐ (9)

Egyszer még a kora hajnali órákban sikerült kijutnani a kertészen át a tébolydából a nagyobb sétát tett a Máriaremete felé vivő országúton. Sütött a nap és a mező virágai a reggel harmatának friss frissjében illatoztak. A kapitány bódultan ballag előre az árok szélére, rétek és szántóföldek alatt, kaplajt levezell, hogy az agyát szellőztesse. Hirtelen kutyangaztat, utána halk női sikolyt hall: mintha megnyitna a berek, vagy a virágos hegyoldal dobt volna ki, egy nő rohan feléje s majdnem a karjai közé zuhan.

— Mentenek... meg, végem van... — lihegi majdnem fuldokolva.

Ida volt.

A nő kalapja félrecsúszott, haja félig kiomlva, szoknyájának sötét szegélyét megszagatták a tükös bokrok. Virágot szedett a réten és a tanyai komondorok ijesztettek rá, amelyek egészen az árok széléig lődöztek. A kapitány néhány kódobással visszacsúsztatta a harcias ebeket, amelyek morogva kulogtak vissza.

— Segítsék! — lihegi a nő még mindig magánkivül a rémülettel.

A kapitány bődölgően segíti talpra a szépaszonyt, akit a véletlen sodort a karjai közé.

Arca fehér, mint a tej... homloka fénylő, szája vékony és kissé lefelé görbülő, mint a nagy fehérlő halaké; a habléányoknak lehet ilyen szája. A kapitány nem tud ellenállani a furcsa vonalú ajak ingerlő varázsának s még mielőtt a hölgy magához térne: megcsókolja.

— Szemtelenség! — riad föl a nő, kibontakozva a kapitány karjai közül.

De nem haragos. Napátarta barackvirág callogású szemé mintha mosolygóra ia.

— Micsoda!

— Hogy megcsókolja az embert, mielőtt bemutatkozunk.

A kapitány udvariasan megemeli a kalapját.

— Laczkovics János huszárkapitány vagyok.

— Az asszony öszeráncolja homlokát, mintha tő, nődnék.

— Igen... a Laczkovics kapitány... aki a limanovai ütközésben megbesült!

A kapitány nem kíván ellentmondani. Némán bölöngat a fejével. Bár hamarjában azt sem tudja, hogy merre van az a Limanovo. De riásteli bevallani az igazat. Fel talál, hogy akkor az asszony is örültnek tartaná, mint mindeki, aki előtt ösintén megnyilatkozott. Még éveinek számát is leplezni kívánja. Ez a szóp nem fog lokkeszteni tudni egy százhetven esztendőes embert. Hát hadd higgye, hogy ő is a világháború harcosa.

A nő arca fölragyog.

— Örülök, hogy megismerkedhettem a nagy hőssel — mondja lelkesedve és fehér kezét meleg barátságos nyújtja a kapitánynak.

Laczkovics halászan kezét csókol a nőnek, aki ez ellen még csak nem is tiltakozik. Megindulnak meghit beszélgetésbe morliva a falvak felé vezet úton.

— Nem tudom, miért olyan rokonszenves ön nekem — vallja be Ida vártalan ösinténzeggel —, de olyan ismerős, valakire annyira hasonlít. — Hiszen már találkoztunk.

És elbeszéli a nőnek a kalandot, mikor a Krisztina körúton a fogat majdnem elgázolta.

— Nem... Sokkal régebben. Ön emlékezetet léányveim Ábrándos lovagjára... de az szegény már halott. Úgy halt meg, mint egy hősi!

— Az a halott én vagyok — gondolta a kapitány, de nem nyilatkozott. A nő szavait úgy írta magába, mint valami kinyilatkoztatást, mintha valami földalatti jósa barlangszáján süvítőnek föl az igék.

Igék... amelyek a paradicsom felé vezetnek. Eszre sem vették, már Máriaremetére értek.

Az asszony beátrította a kezét a csodavető forrás busz vízbe, utána áhitatosan keresztet vetett magára. Betért a templomba is. A kapitány, aki egész életében harcolt a papok ellen, szívesen megbecsét a nőnek és követi az asszonyt, aki áhitatoskodik az új katolikusok túlvilági buzgóóságával és imádkozik a vétekezés előtt. Előre sóvárogva bocsánat és fölödozása után.

Hosszú út várt rájuk visszafelé is, de a boldog séta új életet öntött az elporladt szívü vízbe s úgy tűnt föl a kapitánynak, mintha csak rövidke másodpercek mulnának el.

A szanatórium előtt elválnak egymástól.

— Viszontlátásra — suttogja a nő kifehéredő arcán, mi a zeme kéjesen öszezecsködik.

Lankadt kezét csókra nyújtja a kapitánynak, aki sokáig nem tudja azt elengedni szomjas ajkától. Bódultan lebeli magába a virágfürdőben illatosított kéz meleg és bátorító illatát.

— Holnap újra látni akarom! — lihegi.

Gazdag körökben diszkrétan, eredményesen közvetít házaságokat Nagy Jenő újságíró éve fennálló irodáján Rákóczi út 57/B. Telefon

SZAKORVOSI rendelés vér- és nyomtételre részére ESZT SALVARSAN ÖLTÉS Rendelés egész nap. Rákóczi út 32. sz. I. em. I. Rókusmező szobában

AUTOMOBIL

Az autóforgalom és a balesetek

A folyton növekvő autómobilforgalommal hihetetlen megnőtt az autómobilbesztekné száma is. A különböző államok erre vonatkozó statisztikái ijesztő számokat közölnek nemcsak a halálos kimenetelű, hanem az oly súlyos végű gázolásokról, melyek többé-kevésbé örökre nyomorékká teszik az ovaltan járókélt. A gázolások 65%-ában, mint ahogy beizagoldott, nem a sofőr, hanem maga a járókelt a hibás. A többi 35%-ból 90%-ban az amatőrvetető szabálytalan hajtásából és csak 15%-ban a tényleges sofőr hibájából történik a baj. Ne gondoljuk azonban, hogy a gyors hajtás következtében történik a legtöbb gázolás, mert hiszen a járókélt a nagyobb metropolikokban csak az útkereszteződéseknek mehetnek át a másik oldalra, hanem az autót elől való visszagázolás s a mellékutakból hangtalanul kistűk járművek okozzák a szerencsétlenséget és ezérel szedik áldozataikat. Egy amerikai statisztika megdöbbentő adatokat közöl az 1924. évben történt idevágó szerencsétlenségek számáról. Ezek szerint halállal végződött

Nyilvános benzintöltő-állomások:

SZABADSÁG TER — BAROSS TER

Előbrangú minőség — Kristálytisztá — Teljes súly

Fővárosi Autóüzem Rt.

Hépponti iroda:

V., Erzsébet tér 14.

Csekkfizetések: 100, 300 és 500 literre

SZÍNHÁZ

Június 22-én dől el az Unio sorsa

A közvéleményt még mindig nagyon élénken foglalkoztatja az a kérdés: mi lesz az Unióval. Nemcsak művészeti szempontból fontos, mint lehet tenni az Unio-színházak számlása érdekében, hanem gazdasági szempontból is, hiszen sok száz ekzisztenciáról van szó, akiknek megélhetése az Unio létével függ össze. Érthető tehát az idősgesség, mellyel az Unio színesztől és alkalmazottait a június 22-ét várják, amikor dr. Csiky törvényszéki bíró előtt az Unio egyeztetési tárgyalásai kezdetüket veszik. Addig még további művészeti programot sem eszálhat a jelenlegi vezetőség, mert annak kialakulásában is nagy szerepet játszik az a döntés, melyet a hitelezők az egyeztetési tárgyalásokon hozni fognak. Ami a herbeadás kérdését illeti, az elhatározott dolog. Viszont a személyekre nézve csak kombinációk

vannak, melyeknek semmi komoly alapjuk nincsen. — Könnyű nevetek kidobni a kádatudatba — mondotta nekünk a színházak egyik vezetője — könnyű nevetek lanszirozni a sajtóban és másnak tényleg átvenni a vezetést. Mert akkor arról lesz szó, ki tud egymilliórd koronát azonnal letenni és további félmilliórd rendelkezésre tartani a további kiadásokra. Annyi azonban bizonyos, hogy a tagok osztatlan óhaja, hogy a Király Színház, ha tényleg pályáshoz, László Csiky kapja meg, mert csak az ő szakutársa, becsületessége és invenciója biztosítja számukra a mostani bizonytalan állapot megszűntét. Egyebekben örömmel regisztráljuk hogy a Király Színház és a Magyar Színház változatlanul tett házak előtt játszik és a Király Színház nyári szezonja biztosítva van.

* Charley néje — Csorfas Gyula — Magyar Színház — június 20-án mutatja be a világ leg híresebb és legkacagatóbb énekes boházát, Th. Braddon: Charley néje. A világhírű boházot szenzációs főszerepét, egy vénaaszonyiakkal öltözött diákok, Csorfas Gyula játssza. Soha még szerep nem szolgáltatta annyira Csorfas Gyula komikai szemjéit, mint a Charley néje, amely a komikus szerepek koronája. A boházot Fügő Béla rendezte és a háttérnél háttérben főszerepeket Csorfas Gyula, Tóth Böske, Gombosógi Ella, Hahnel Anrika, Kőszeghy Irén, Z. Molnár, Vándory, Körmeny, Várnai pompás együttese játssza.

* Vizsgafeladás a Király Színházban. Vasárnap délután megismétlik a Rókszi Színtétele színdarabját legutóbbi nagysikerű vizsgafeladását a Király Színházban. Színpadon a Totó járás első és második felvonása, utána kabaré és táncvizsga. Rendkívül mérsékelt helyárak.

* Jobb mint a színház, mulatságosabb mint a kabaré, olcsóbb mint a mozi a Régi Jó Budapest! a Király Színházban.

* A legnagyobb szórakozás a Víg-színház nyári kabaréja. Egyfelvonásos vígjátékok, tréfák, konferánssok, énekek és táncok remek változatosságban három óra át mulattatják a közönséget. Kezdete nyolc órakor.

* Ha kacagani szeret, nézze meg a Városi Színházban a Postás és a hógát, Buchbinder híres énekes boházát, melynek szombaton lesz a reperto Ferenczy Károlyval és Somogyi Emmivel a két címszerepben. A nagygyón mulatságos darab két pompás komikus szerepét Horváth Sándor és Erőssy László játssza. Sikeres ötlettel rendezése a kitűnő szereposztás új, nagy sikerű igér a sokszáz előadást megért, pompás boházotnak.

* A közönség a színesekkel együtt énekel a Régi Jó Budapest! dalait a Király Színházban.

* A Cserkefőző a telt házak sorozatával közeledek első jubileumához. E héten még szombaton szerepel a Víg-színház műsorán.

* Tírsz Jenő — Peer Gynt — Magyar Színház — szombat, vasárnap.

* Ma, péntek este a nagyszerű Dolly kerül színre a Városi Színházban. Legközelebbi előadása ez is nagy érdeklődéssel nézi a nagyszerű darab publikuma.

* 25-ösödik Régi Jó Budapest! 25-ösödik. A Király Színház páratlanul vidám színesítése, a Régi Jó Budapest!, esütőfőzők kerül színpadra 25-ösödik. Eddig minden este telt volt.

MOZI

4 világhírű amerikai filmstar szereplése biztosítja nagy sikerét a Kert-mozi új műsorának

A Kert-mozi közönsége meggyőződhetett arról, hogy hirtőlétre mindig jobb és népszerűbb filmek kerülnek bemutatásra.

E héten is nagy szenzációs filmtraktéó persze le a váznon és a nagyszínpadon műsorban az amerikai filmkultúra legelő nevel szereplése.

Az e heti új műsor keretében a „Tavaszi ébredés” című hatfelvonásos színműben a ragyogó szóp-

ségű Bóbé Daniels, „Mindent egy lányért” című hatfelvonásos amerikai történetben Amerika délelgetett kedvence, az itthon is kedvelt Norma Talmadge brillíroz.

SZIGET SZÍNPAD MOZI
megnyitlik szombaton este szenzációs műsorral.
HUGO BETTAUER
világhírű regénye filmen:
„A legszebb asszony”
Internacionális divatrevü élő betéttel
Szász Ila
Dénes György
Pethes Sándor
Herczeg Albert
személyes fellépte. — Azonkívül:
a két legmulatságosabb
MONTY BANKS burleszk
Helyárak: 10—30.000 koronáig.
Előadások kezdete 8 és háromnegyed 10.

„Buster és a félszemű keselyű” kötfelvonásos burleszkben a megjelenésével is már hatalmas kucagát kiváltó „Buster Keaton, az Indianák réme” című kötfelvonásos burleszkben a Chaplin és Zsigódt méltó versenytársa, az egész rövid időn belül népszerűvé vált Dodó lépnek föl.

Ezt a monstre-műsort vezeti egy magyar és egy Gaumont-híradó.

Előadások kezdete 8 és 10 órakor.

„A domonkosrendiek”

A következő sorokat vettük: Milyen tisztelt Szerkesztőség! Helyre akarom igazítani a Polgár egy tévedését. A Thklyúti templomról írt a múlt számában a Polgár és felvetette a kérdést, hogy ha a domonkosok temploma nem a vallási folyton hirdető éra idején épült volna, úgy lett volna-e akkor is a régi domonkos-kapbólól — mozi. A Polgár azt mondja, hogy aligha, bizonyosan áres, lakatlan, használatlan maradt volna. Hát ez az, amit helyre kell igazítani. A régi, gonosz liberális demokrata érában volt ilyen eset. Megépült az erzsébetvárosi kápolna közvetlen szomszédságában az erzsébetvárosi plébániatemplom s ekkor a gonosz demokraták a kápolnából nem csináltak mozi, hanem átadták a görögkatolikusoknak kápolna céljaira. Így tettek az a vallás ellenségei. Tehát egészen másképp, mint Wolf és kegyes hívei. Kiténő tisztelttel 6.

CSILLAGHEGYI STRANDFÜRDŐ

a leglátogatottabb. Ennek oka, hogy utazással és fürdővel is olcsóbb meg a dunai strandoknál is. — Impozáns felépítés, nagy kiterjedés, kényelmes berendezéssel fogva várják a világ bármely furdójéit.

Kitűnő vendéglő, büffé, cukrászda
Elsőrangú négyfogásos menü 28.000 K
Égész nap zene, Jazz-band, Tánc

Négy személyes Kabin 20.000 K. Fürdőbélépít 6900 K

Tiszviselőknék nagy kedvesem.
Kombinált jegyek az Általános Beszerzési pártóljában és a Pálffy téri vasúti pénztárnál kaphatók

Kabincelövétele: Andrássy út 27

Gyermekek eldorádója

a Balaton és ennek az eldorádónak legszebben csillogott, ragyogó tüzét gyémántja: Sütők. És csodák csodája: ez a vakítófényű drágák nem a gazdagok monopóliuma, hanem kedvűre gyönyörködhetik benne a megtevétt, eszoka ország leronyolt középosztálya is.

Mert Sütők ma már nem a meglepetésszerűen meggázdagolt, siberi (Teremtőn: hol annak már ma azok a legnéds siberi?) meztársra, hanem a mesélő fűdőkert, ahol a mai súlyos gazdasági ételek a mindennapi falat kedvűt evett retentet csatában elnyit idegetűt kispolgára: a tisztviselő, a kereskedő, az iparos, az ügyvéd, az orvos, a mérnök, a művész, az író is visszatérőhözja kel hátra — kel hányra a régi boldog, gazdag, nagy Magyarországot.

Mintha a város falait leegzőjében lerókkant, ellentétét érejt vesztett emberszerezt ajtóteremtő, gondoskodott, valahol zárba léte, teljes előrelátással a világség előtt gazdag, hatalmas magyar kultúra, amikor Sütőkön összehatótt és bámulatos szerepekket beéptített mindent, amit csak a nyugati nagy nemzetek állítottak próbákalt. Nagyszerű strandja, ragyogóan tiszta homokja, óndis leegzőjű fejezesei nemcsak az előfordt által és testet üdített, hanem elismert szórakozók új és konstans új gyönyörűséggel vannak fűdők a városégy, miryages, fejlődésükben elmaradt, rosszul táplált, satnya, gyenge gyermekekre, akiket dr. Zótker Emőli fűrdőorvos, a hölsmert, kitűnő gyermekorvos vesz gondáiba.

Aszón a Fodor Károly mester csodaszép sporttelepe, teniszpályája, esónak-kikötője, sűrűn közlekedő, kényelmes hajójárataik és kitűnő vasúti összeköttetés a festői Balaton-vidék megnékelte természetét csodáit; az a gyönyörű fűrdőtelep, elsőrangú szállodákkal, kávéházzakkal, árakázzakkal, vidégyarósi nyári szórakozószókkal, körülteit egész viláddos pentiókkal, parkokkal, illatos élő virággal, szögötte a fatu széles uccákkal, esinos házaival, portmentes leegzőjéit, disz választékú piciával...

Es — no tessék elméködül! — Sütők a legolcsóbb fűrdőorvos. A múltéit árakhoz képest az idén a legolcsóbb szállodákban, a fűrdőtelepen és a villanegyedben is 10—30 szónalekkel olcsóbb a lakás, az ételmiszereit 20—25 szónalekkel jutányosabbak, mint a fővárosban. Ha még figyelembe vesszük azt is, hogy mibe kerül a 3—6 tagú család utazása külföldi fűrdőre és vissza, az utlével, a vízum stb., már csak inkább a szomszédos Sütőkön nyarutunk, ahol akár mindennap látogatgatni a fővárosban rekedt eszadű a Sütő mellett üdülő haszartatózóhoz.

De hát kiknek is lehet ilyen körülmények között kedve állni a határt, amikor így hívja, csalogatja a Balaton fűrdőreit!...

LÁTTA?

Nyakkendők, ingeim, gallériaim név harisnyim, kesztyűim? Nehezt üdítvátkirgő, Üfői út (Kálmán téren)

Zongorát—Pianinót
ne vgy-n Reményi
elsőrangú zongora telepet meg nem látogat: Budapest, VI. Királyi utca 58. Hanglós, javítás, vétel, csere: becsülés, berakározás

Csecsemőkelengye
Ledánykaruha és
Játszónadrágok
Schmidek Miksánál
Budapest VIII., Rákóczi út 13.

KAMARA
A fehér álmok menyasszonya
Amerikai attrakció 6 felvonásban. Főszereplők: Hunzár Pál és Mary Philba
Kérek egy pofont...
FIX-FOX burleszk 5 felvonásban
Pünkösdi királyi névvel szász és Margitszigeten
Előadások kezdete: 6, 8, 10 órakor
Peggy mint virágrablány. Burleszk 2 felv.

Június 11—14. Abel Dance halhatatlan műve
A száguldó kerék
Műketársi előadások. Főz. Severin Mars
FELROBBANT TÁRGYALÁS
amerikai slágerburleszk 2 felvonásban.
CORVIN-SZÍNHÁZ
Előadások kezdete 7 és 9 órakor
Június 15—19. Hétfőtől péntekig
RIN-TIN-TIN
Egy emberlelkű kutya története
hét felvonásban

POLGÁRI SZERVEZKEDÉS

DEMOKRATA NAPTÁR

Június 12, péntek.

XIV. vál. ker. Demokrata Kör. Választmányi ülés. (9/7) — XVIII. vál. ker. Demokrata Kör. Ifjúsági választmányi ülés. (8)

Június 13, szombat.

Központi Demokrata Kör. Választmányi ülés. (8)

Június 16, kedd.

XVII. vál. ker. Demokrata Kör. Elnökségi ülés. (7)

Június 20, szombat.

Központi Demokrata Kör. Evi tisztújító közgyűlés. (7)

Mi újság a pártkörökben?

— A XII. ker. Demokrata Társaskör szerdán, június 10-én igazgató-választmányi ülést tartott, melynek tárgysorozata az ezévi rendes közgyűlés előkészítése szerepelt. Az ülés letárgyalta a zárszámadást és a költségvetést, majd folyó ügyeket tárgyalt.

— A XIV. vál. kerület Demokrata Köré június 12-én 9/7 órakor választmányi ülést tart, melynek tárgysorozata a közgyűlés előkészítése szerepel. A közgyűlést értesülésünk szerint június 28-án d. e. 11 órakor tartják meg a Kör Nagy János uca 39. sz. alatti nyári helyiségében.

— A XVII. vál. kerület Demokrata Köré június 16-án elnökségi ülést tart.

— A XVIII. vál. kerület Demokrata Körének ifjúsági csoportja június 12-én választmányi ülést tart, melyen a nyári időszakban hetenként megismertető kirándulások programját fogják megbeszélni.

— A Központi Demokrata Kör június 13-án este 7 órakor választmányi ülést tart, melyen a június 20-ára kitűzött rendes évi közgyűlés tárgysorozatát beszélik meg.

Demokrata női program a keresztény kurzusban

Most, a keresztény kurzus idején az uralkodó jelző a vallás és mint a plakátharcból láthatjuk, a Keresztény Községi Párt még a politikába is beviszi a vallást. Keresztény jelzavakat emlegetnek azok, akik sohasem járnak templomba, akik azt hirdetik, hogy gyűlöld felebarátodat. Sokat emlegetik a túlvilágot és azt mondják, csak szenvedjétek és nyomorogjatok, mert így elnyeritek az örök üdvösséget. A mi programunk nem ez, a mi programunk az, hogy a jólétet és megelégedést meg kell valószínűsíteni már ezen a földön. Ha vannak bajok, azokat orvosolnunk kell. A főváros legnagyobb bajai közé tartozik az, hogy a polgárok életstandardja lecsúszott. Csak egy pillantást kell vetnünk azoknak a családoknak a életére, amelyek a liberális uralom alatt jó módban éltek, télen szórakozóhelyek, színházak habituéi voltak, nyáron utaztak — most kifordított kabátban és háromszor átalakított ruhában járnak. Azok az asszonyok, akik azelőtt csak felügyeltek háztartásaikra, de maguk semmij munkát nem végeztek, most valamennyien dolgoznak. Az egyik kisdia lakásának nékülözhető szobát, a másik penziónál csínál az otthonából, a harmadik kézimunkázik. Csodálatosan fellendült a kézimunka ipar, nincsen fehérnemű, nincsen felsőruha, nincsen a lakásban bútor-darab jóformán, amit ne disziténének kézimunkával. Bejárja a magyar kézimunka az egész külföldet. Angliát, Svájcot, Hollandiát, Belgiumot az üdülő gyerekek révén bizonyosságául annak, hogy milyen leleményesek és ötletesek a mi nőink, ha pénzt kell keresniük. Szorgalmasan dolgoznak, mégis a megélhetésük sokkal rosszabb, mint akkor volt, mikor nem dolgoztak. Az életstandard mélyponjára nálunk van, már Ausztriában is jobb a viszonyok, Bécsben a tisztviselői fizetések három millió korona körül járnak, míg nálunk két millió korona körül.

A dolgozó asszonynak az életét a csekély fizetés mellett még nehezebbé teszi a drágaság. A főváros mostani ural, ahelyett, hogy az olesobhadáson törné a fejüket, mindent elővetnek a drágaság emelésével az adókkal. Mi asszonyok járunk vásárolni, mi megyünk a vásároknakra, boltba, üzletbe és mi szenvedünk, ha némi ruhát, holmipart, mezdárulást árúval. Az élelmiszert árak az aranyarparitás fölött vannak, a fűvelés és a kereset aranyarparitás alatt van, mi mégis olyan ötleteket akarunk szervezni, mint békében. Ez pedig csak úgy lehetséges, ha megvonjuk magunktól azokat a dolgokat, melyek nekünk nélkülözhetetlenek, mint a betevő falat. Ezekről a drága apróságokról nekünk lemondani foglaltatás és kényszerítés. De vannak olyan esetek is, amikor az igények hirtelen leparásítása öngyilkosságot von maga után. Nemcsak a nyomor, a drágaság, hanem a katasztrófális elszegényedés is megsejdi a maga áldozatát. 8—10—12 öngyilkosság történik naponta a fővárosban.

Öngyilkosságok fordulnak elő a lakásmezőriák miatt is. A lakásnégy mártírai lettek Szauere Leoné és Szemere Grete. Egy protekciós hivatalnok elkeresztelt a kétszobás kényelmesen, puhan berendezett kis otthonukat és a kilakoltatást megelőző éjjelen anyja és leánya egymást átölve, egy szál hálóingben leugrottak a III. emeleti ablakból. Meghaltak azért, mert nagyon szerették az otthonukat és nem tudtak lemondani a szeretett otthonról. Megjelent egy másik rövid kommunikáció is a lapokban. Egy fiatal, csinos hivatalnoklányról szólt, akit a hónapok szobájából tettek ki. A lány első éjszakáját a Városligetben egy padon töltötte és mivel becsületes volt és pénze nem volt, a második éjszakán aryonlotta magát és meghalt.

Öngyilkosságok és gyilkosságok fordulnak elő lakás- miatt. A perek 80% a lakásokról. És sokat szenvednek azok is a lakás miatt, akik nem pörökednek. A fiatal, szép lányok nem tudnak férjhez menni, a fiatal emberek nem tudnak megházasodni, mert nincs lakás vagy nem bírnak lépési díjat fizetni.

Ennek nem szabadna így lennie. Építeni kell! A liberális korszakban minden budapesti házban volt négy-öt üres lakás. A főváros épített nemcsak középületeket, nemcsak iskolákat, hanem bérházakat, a legmodernebb kényelemmel rendezte be és olesón adta bére. Ötödik éve uralkodnak Wolffék, de egyetlen házat sem építettek. A főváros urainak elég-e el nem ítélt, elég-e meg nem szegényíthető kötelességmulasztása az, hogy elhanyagolták a lakásépítést. Erre kell pénznek lennie, ha a föld alól is. Mint ahogy megszavazott a közgyűlés pótló tanácsul 10 milliárdot templomokra és és plébániákra, úgy kellett volna még egyszer ennyit megszavaznia a lakások építésére.

A főváros vezetése azonban nem törődik a főváros polgárával. Természetes tehát a mi törekvésünk, ha minden erőnköl arra törekszünk, hogy a kurzusuralmat megbuktassuk.

Dr. Szentirmai Imréné.

Lakók mozgalmá

Az emelkedő házbérek, a folyton emelkedő kinstári házházorúezéssel mind nyomasztóban nehezedeik a lakosságra, másrészt rohamosan közeledek az idő, mikor a lakástörvény értelmében a lakások és ületek felszabadulnak. A Lakók Szövetsége választmányi tudvalevőleg már a múlt hónapban elhatározta, hogy fokozott erővel folytatja a harcot a bérelemkedés, a kinstári házházorúezés ellen és az építkezések sürgetésével kapcsolatban a felszabadítási határidő kitolása iránt. Ez az akció most, az ipari, kereskedelmi érdekeltségek, laticinerkörök és munkásszervezetek támogatásával mellett erős lendületet nyer. A szövetség röpiratokkal árasztja el a várost, amelyeken a sa-cóljából kiépti az összes kerületi és vidéki köröket és előadássorozatokat rendez, amelyeken kiváló szakemberek ismertetik a lakáskérdés problémáit Magyarországon és a külföldön. A Szövetség felhívásai, amelyek erős mozgalmat váltanak ki, ismertetik hogy a díjtalan lakásügyi tanácsokon kívül minő kedvezményben részesülnek a Szövetség tagjai.

Felölös szerkesztő: Dr. Hajdu Marcell

Felölös kiadó: Zsombor Géza

Tűz ellen biztos a harcod,
Hogyha veszel **MINIMAX**-ot.

MAGYAR MINIMAX RT.
VI., Rózsa uca 85. ♦ Telefon: 37—31.

Vasbútor, rézbútor

sodronyvetések
Klein Gyula és Taa
vasbútorgyárban
Bpest VII. Dob uca 58

Elsőrendű, száraz, aprított

bükk-tűzifát
legelőbban szállít:

Prosylvania Rt. Gépfavágója
Józsefvárosi p. u. X. sz. kapu
Telefonszám: József 90-72

Külföldi illatszerek
és kozmetikai
különlegességek
BALASSAHUNGARIA
DROGÉRIA Budapest,
VIII., József körút 13

Réz, vasbútor sodrony, ágyhét
gyermekkoskellát
mert jóminőségűt fogva legelőbb **Hikker** gyár-
ban, VII., Dohány uca 6. szám. Telefon József 124—12

Engedményes ár-
ban hangszeres
és gramofonok
a Nemzeti Demokrata
Pártkör tagjainak
Lemez újdonságok
legnagyobb raktára
Hangszer-Ötthon
FEKETE MIHALY
Budapest VIII. kerület, József körút 9. szám

Villányi pezsgő
Schaumburg-Lippe herceg ada pinczéje
1911-es és 1913-as töltés.

Ékszer-tözsde építő-
tőben
Koltai és Herbst ókaszerek, bejárat: Dohány u. 1.
templommal szemben). **Brilláns, ékszerbevé-
tása legmagasabb áron** 9 óratól 6 óráig.

Lakások és berendezések
poloska- és molyirtását
fejtes lelétséggel élános vagy székényes gázok-
kal, vegyszerműk-ük vezetése mellett végzi a
Fischer Vacuum Rt.
VII., Dob uca 90. szám. Telefon: József 10-72 és József 60-85

szőnyegek megóvását,
javítását,
tisztítását,
függönyök, szőrmék molyirtását
VII, Sip uca 7. **Otto Vacuum Rt.** legelőbb árban vállalja
Tel.: József 125-25